

Un dels nostres

La pilota és juganera i, si no entra, no hi haurà res a fer, per més literatura que hi vulguem posar. Però veure en Pep Guardiola de bell nou a primera fila fa goig. Torna a fer goig. Avui el presentaran com a entrenador del Barça, com a successor d'un altre home elegant i discret. És cert que no és un moment fàcil, amb tanta turbulència com hi ha al voltant de Laporta, però la victòria és dels valents i en Pep mai no s'ha amagat.

La pilota és juganera i, si no entra, no hi haurà res a fer, per més literatura que hi vulguem posar. Però veure en Pep Guardiola de bell nou a primera fila fa goig. Torna a fer goig. Avui el presentaran com a entrenador del Barça, com a successor d'un altre home elegant i discret. És cert que no és un moment fàcil, amb tanta turbulència com hi ha al voltant de Laporta, però la victòria és dels valents i en Pep mai no s'ha amagat. En Pep Guardiola mai no ha amagat que li agradava el futbol. El bon futbol, aquell que es fa al primer toc, ràpid com un llampec, imaginatiu, despert, creador, aquell en què el quatre imposa la flexibilitat, aquell en què no hi ha un nou sinó gent que fa de nou, aquell en què fins i tot el porter juga amb els peus i amb el cap. Però, més enllà d'això que esperaríem de qualsevol entrenador, en Pep tampoc no ha amagat mai el seu amor per la poesia, la música o el cinema, ni la seua passió pel país. Uns costums, unes voluntats que, davant meu, el fan més gran i interessant encara. Quan se'n va anar va dir que no sabia si mai tornaria a casa. Ho ha fet ben aviat i espere que ara hi passe força anys més. Perquè això voldrà dir que van caient els gols i els títols, però també que, entre llibre i llibre, continuarem mirant des del seient o des de la TV com mana, allà a la banda, el noi de Santpedor. Un dels nostres. Que no és poc.

17 juny 2008

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)